

УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ

ТИЖНЕВИК
 ЧИСЛО 1.
 РІК
 Лондон
 22 серпня
 1947
 Ціна
 6²
 Price

No. 1 Vol 1.

UKRAINIAN CALL—Ukrainian Weekly

22nd August, 1947

ДО ЧИТАЧІВ

Десятки тисяч українців прибито хвилями подій до цього Острова. Роз'єднані, розпорошені, покинувши Рідний Край, українці у Великій Британії — ідейно зв'язані між собою в одне ціле: спільними спогадами Минувшого, спільними турботами Теперішнього і спільною Вірою — в Майбутнє.

Усвідомити собі своє Минувше, знайти в жезвклих — для багатьох — обставинах. Сучасності, і об'єднатися спільною думкою — що до Майбутнього, — ось що потрібно для наших біженців! І ось чому вони потребують мати свій власний орган преси, свій часопис.

Першою спробою в цій країні такого часопису, який прагне відповісти цьому завданню, і є „Український Клич“.

Кличемо бачитися коло нашого Клича. Кличемо підтримувати його. Кличемо допомогти йому.

На рідних землях українці борються з сусідніми народами по тяжкій дорозі до Свободи. Отже і їх преса на чужині повинна зайняти відповідне серед преси східно-європейських народів положення; положення преси, хочби й емігрантського відлукку, але відлукку великої нації.

Читайте уважно заклик Адміністрації.
 РЕДАКЦІЯ „У. КЛИЧА“

СВІЖА

Лисковкою пробігла по всіх закутках цього острова сумна болочка вістка про передчасну і несподівану смерть одної з найкращих одиниць українського суспільства у Вел. Британії, бл. п. Ірени Збудовської.

Життя бл. п. Ірени було повне чинів для добра української справи. Викинута в юному віці вихідцем з Рідних Земель, вона, як вірна дочка українського народу та активний член Організації Українських Націоналістів, всеціло віддається праці для поширення серед мукашників правди про свій страждаючий наріч і його боротьбу за незалежність.

Перебуваючи в Німеччині спричиняється у великій мірі до творення чисто українських таборів, бере живу участь у культурно-освітній праці у цілій британській зоні Німеччини.

До Англії прибула вона тому кілька місяців, одним з перших транспортів добровільних європейських робітників. Тут на цьому важному, під оглядом налагодження українського життя терені, продовжує свою працю. Це її повні вдається. За свій коротенький час побуту бл. п. Ірени встигла зав'язати широкі зв'язки з англійським суспільством. Вона вступає в члени кількох англійських жіночих організацій, влаштує відчити на українські теми на хліч зіб-

разнях і тим здобуває ширю симпатію цілої своєї округи. За її ініціативою і здобутим у англійців впливом, українські пластуни, хор і танцюристи виступають на різних імпрезах і без труду здобувають перше місце серед інших національностей.

Та не довго прийшлося бл. п. Ірені працювати для добра українського народу. Дня 4. серпня ц.р. удар серця перервав нитку її молодого, енергійного і повного найкращих замірів життя. Невольмима смерть вирвала її з наших ряців в час її найбільшої активності, в час, коли тої активності так дуже потрібно.

Своєю безкорисною і ідейною працею вона доказала, як багато можна зробити добра для своєї

МОГИЛА

нації, коки цю працю проводити щиро, без всяких політичних крутійств і комбінацій.

Дня 7. серпня при великому здвизі народу відбувся похорон бл. п. Ірени на місцевому цвинтарі в Брікбарнс Фарм. На похорон прибув її брат, який у сірому однострої українського вояка, здалека прийшов віддати останній поклон своїй героїчній сестрі. Вінки на могилу зложили також представники від українських установ у Вел. Британії, від англійських жіночих товариств та українців місцевого табору.

В чудовій гірській місцевості, яка своєю природою нагадує Підкарпаття спочило тіло бл. п. Ірени. Ії дух, одначе, полинув туди, куди так рвався за її життя, полинув на рідні землі, щоб додати віри воюючій Україні в остаточну її перемогу, полинув у небесні простори, щоб перед престолом Всевишнього зложити велику скаргу і просьбу від цілого українського народу.

Спи спокійно, Дорога Подруго, бо ми живі доложимо всіх наших сил і старань, щоб Твій ідеал, ідеал Вільної України, став дійсністю.

В. О.

УКРАЇНА В БОРОТБІ

БОІ В СЛОВАЧЧИНІ

„Зальцбургер Нахріхтен“ ч. 147 подає за „Юнайтед Пресс“ повідомлення про бої в Словаччині.

„Під багцями“ — пише згадана газета, — треба розуміти антикомуністичних партизанів, які під натиском польських і совєтських військ виступили з теренів на Словаччину. За неофіційними повідомленнями, партизани є дуже добре озброєні й мають навіть артилерію і танки“.

30 липня ц. р. чехо-словацьке радіо у своїм пересиланні, 19 год. повідомило, що низка окремих груп українських партизанів, які старіються пробитися на територію Австрії, перейшла на територію середньої Словаччини. В районах

Банської Бистриці Турчанської, Св. Мартин і Мікулаш офіційно оголошено, що перебування місцевого населення в лісах забороняється. Одночасно чехословацька влада закликала не подавати українським партизанам будь-якої допомоги, зокрема харчової; навпаки, воно повинне допомогати заходам чехо-словацьких поліційних і військових відділів.

Недавно через Дуклянський промік коло Лілохова пробився на словацьку територію великий відділ УПА, який звів важкий бій із чехословацькими військами в околицях Нова Весь-Спішсько. Після кількогодичного бою, який завдав

чехословацьким військам дошкульних втрат, відділ відступив у Татранські гори.

В Пряшівщині в околицях Вранова чехословацькі війська оточили одне з'єднання УПА. Бої тривали два дні. В боях із чехословацької сторони брали участь панцерні частини й ескадра вєвних літанів, які одначе більших втрат відділам УПА не спричинили. Прорвало оточувальний перстень, зриваючи одночасно залізничну лінію Пряшів-Братіслава, прямуючи в Татри. (На Сторожі).

Укр. газета „Америка“, подає, що в совєтських концентраційних таборах знаходиться 14.870.000 політичних в'язнів.

ПОВСТАНЦІ В БЕСАРАБІ

Австрійська газета „Зальцбургер Фольксцайтунг“ не називаючи виразно, що йдеться про бої УПА, пише, що на терені між Прутом, Дністром і Дунаєм діють протикомуністичні партизанські групи. Вони зростають на силі й поширюються через Дністер до Тирасполя й Одеси. Для поборовавання цих груп більшовики вживають відділи червоної армії. (УПС)

СМЕРТНИЙ ПРИСУД

З Варшави повідомляють, що військового суду в Ряшеві засудив в дні 21 липня ц. р. 32 членів УПА на кару смерті. Їх обвинувачували в приналежності до укр. тайної організації, яка бореться проти Польщі за створення української влади на території південної Польщі. (ОН)

СТОРИНКА ЛІТЕРАТУРИ

Богдар Жарський

МОЛИТВА

Богородице Діво, в мандрівну годину
на моря вишлюваючи, в простір шумкий
ще раз зором поглядемо на схід, в Україну.
І медальон стискаєм в долоні твердій —
той медальон сріберний, що перед роками,
коли вперше виходили в далеч, у світ
мозолистими з праці твердої сво ми руками
наша мати вязала на шні. Шумить
далечінь свою пісню чужу і грайливу.
береги промиває солоний прийдінь...

О, прийми, о, прийми Богородице Діво
нас тривожних під прапор оспіваний Твій!

Богородице Діво, далеко у мряках
за горами, за рками, за обрієм
залізчили ми, недобровільні бурлаки
пайдороже, пайкраце, все рідне, своє!
Ми не виїшли у світ чужинецький на зорях,
ми не виїшли шукати чужинних скарбів;
принесли ми криштальне, скривавлене горе,
принесли ми терціння і рани віків!
І немає для нас понад батьківську шву,
І немає для нас більших понад це мрій!

О верни, о верни, Богородице Діво,
Нас у край незабутній, у свій!

З НОВИХ ВИДАНЬ

Всеволод Листвиць: „Галія“ оповідання
„На чужині“ ст. 50 мал. 8-мкн.

Оповідання присвячено „славної пам'яті Галі З...“, яка згинула в бою з німецьким окупантом в одному з відділів Укр. Повстанчої Армії. Властиво це не оповідання, лише чотири фільмові образки, яких осередком є молода дівчина, і п'ятий — „Пісня про смерть“. Зродилися ці оповідання-репортажі серед того пекла, яким горить Україна ось вже вісім літ. Серед того пекла, в якому поволі формуються загартований дух нашого покоління, яке ставить ідеїні цінності вище за фізичні потреби, навіть за життя: „Кров... ісо висмоктали хижі вороги, й тепер серця українських селян були в камінь затверділи...“ „Бо хоч як я ненавиджу війну, але ще більше ненавиджу несправду і злочин...“ В цім діюванні переродження народної душі! Бо ще недавно, кількож то було у нас і простих людей, і навіть „вчителів народу“, які воліли мир хочби й за ціну упокорення перед несправдою і злочином. Тепер вросло покоління, яке твердо знає що несправда й злочин — навіть

в часі „миру“ — більше нас коштують, ніж боротьба з ними. І ці боротьби не лякаються.

Кіпкечка напсага безпретенційно, часами епічно-просто. Як простий й величний є той трагічний змаг України, якого далекого значіння і наслідків усвідомили собі ще не всі сучасники.

(— в.)

Т. Стадницький:

Вечір
на
Воркуті.

T. Stadnyczuk:
An Evening at Workuta
Forced Labour Camp.

УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ У В. БРИТАНІ

З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРУПИ В МАРКЕТ ГАРБОРО

В перехідному таборі Маркет Гарборо к.Лестер, українська група вибірково чисельна. Мимо того, що число людей завжди змінюється, бо щоденно то хтось виїздить уже на працю, то хтось повний приїздить із Німеччини, всаки люди гуртуються, беруться відразу до праці, щоб не остати позаду інших націй, що проживають в таборі. Треба сказати, що дуже багато праці в тутешньому таборі положив попереній українській Комітет, на чолі з пн. Бертольдом, Зелівом, і Вільчинецьким які дійсно це жаліли пі труду ні навіть тяжко запроцьованого гроша, коли загальна справа того вимагала.

В таборі влаштовано вже декілька концертів та виставок народних робіт, з яких ці останні тишинсь особливу увагою англійських відвідувачів. На закінчення своєї праці, Комітет влаштував велику виставу, получену з концертом, які пройшли з повним успіхом. Виставу відвідало досить поважне число гостей, між ними делегат УМСА і делегати британського Червоного Хреста, які захоплювались чудовими, українськими вишивками, дуже часто висловлюючи бажання набутти виставлені експонати.

Цим концертом закінчив свою працю попередній Комітет, який у дуже несприятливих обставинах жертвеною вистояв на цьому важному становищі кілька місяців.

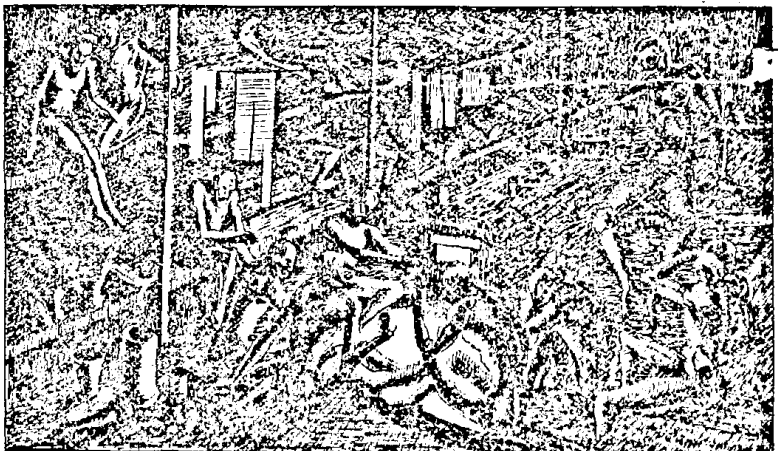
Опиту табору п. Тревор з двома танцюристками.

Дня 30. 7. ц. р. відбулася в приватності Welfare Officer'a п. Тревора загальні збори українців нашого табору, на яких вибрано новий Укр. Комітет. Перед новим Комітетом багато праці й надіємось що і той Комітет виявиться гідно із своїх обов'язків.

В. Славко.

Із творч українських мистців у В. Британії

Ukrainian Artists in Great Britain.

Ірена ЗБУДОВСЬКА

НЕВИННА КРОВ

— „Мамо, чому нам казали прийти, тут так холодно...“ — скаржилися серед мовчазливої топки тонкий, дитячий голос.
— „Тихо, синочку, тихо!“... — зацілювала молода мати змерзлу дитину.
— „А чому він так кричав?“ — дитячі цикавсть не зтихала.
— „Він“ — це був німецький СС-майдорозив прикладом рушниці матері й дитині декілька хвилин тому, коли б не зайшли вниз, на цю площу. Безпродонне раменем і кірсом зробили своє. І тепер здивовано, застрашена топка трігала у напруженому вицькуванні: чого загнали їх сюди, — дітей, стариків, жінок? Загнали з усіх допитливих вулиць, покинула розлога блуда Мішкевича, тепер „Theaterplatz“ не була виловлена по беругу. Лунали „найблагішого“ вонючка лайка, коли

хтось опирався і часто-густо ще інші „аргументи“ на здивованих і залізаних мешканців малих змежних вулицях. Ще ж недавню тому згадали в цей спосіб жандів, щоб по кількох годинах їх... рострілині — „Невже ж і пас це стріле?“ — питався кожаній в своїй душі. Уста неодної жінки тихо мовили молитви. Поліція СС-манів густо розставились довкруги зігнаної топки. Ану, ще хтось схоже втілати...

Волоссям похатцем зібраних людей торгав ослінній, холодний вітер. На заході червоно, немов сама кров, заходило сонячне. Щось аляніце й погуре тиготіло позуде, у вигляді людей, Пригублена тонка не була написено святочкою. Люди бовчали говорити голосно, перанажено мовчати всіх, мовчати сидіватися всього

навчили бути приготованими на все.

На дверях модерного театрального будинку появилася озброєний під голови дотіп СС-ман. Пронічно-допитливим поглядом мірив людей. Чи ставився збагати настрій?

За ним ішов друтий, третій, тридцятий, сороковий — цілий відділ. Глухо кланцали їхні козани чоботи об твердий брук, так само глухо в такт кроків — людські серця.

На дверях появилася з черги стрункий, темноволосяний хлопець зі змученим виглядом, але ясним і спокійним зором. Пристанув на мить, мов оголомишній несподіваним піддом: кроване небо, сірий, який може бути підчас війни мончазонний збір людей і призирились погляди німецьких матерів. Діти перелюцано тупились до матері і топка лопчала, мов закамсела.

Один із СС-манів, що стояли найближче, що грубо крикнув і стрункий хло-

пець, немов очунавши, попрямував далі. Руки маю зв'язані за спиною і це був причиною, що товпою сколихнув пригубування, здавленований шепіт: „а-а-а“

Темноволося, може найвище 19-літ хлоп'я це було саме. Воно започаткувало тільки довгий ряд змарітих, виснажених постатей, в зняченій одежі, що більш менш певним кроком прирежало на прзначене місце: під стіну старої, надзруйнованої синагоги. Тут застигли в якому чеканні: молоді і старші навіть з сім старі. І коли за групою 76 чоловік появилася 4 жінки, молоді і гарні жінки здавленоване хлипання зібраних жінок пішло ім у слід — „Ruhe“ — скажені крикнув якийсь старшина. Він не хотів співчуття зрозуміння для цих істот, він же хотів дати людям відпочити, і раз на все цей бунтівничий нарід пізнав тяжку руку, убог мовчав-ів“. Чуже, найвиджене „Ruhe“ відбилось відомою лустих вулицях. Нарід пригублено мовчав.
(Зак. в слід. часів)

OUR ENGLISH COLUMN.

UKRAINIANS—Who They Are.

A huge number of people of "indefinite nationality", who, as European Volunteer Workers, are coming now to this country—call themselves Ukrainians. To many British people this name is quite new, many became acquainted with it only since the recent war. And quite often arises the question: who are the Ukrainians and where do they come from?

Looking at the map of South-East Europe, we find vast lowlands extending along the Carpathian mountains and the Black Sea towards the Caucasus. This is the homeland of the Ukrainian people.

This land was once inhabited by Slavonic tribes and in the ninth century the Normans, the same Normans who conquered Britain came down the river Dniepr from the Baltic Sea. They welded the natives of that country into a strong nation and organised a powerful state with Kiev as its capital.

This nation was formed of the forerunners of Ukrainians, now coming to Britain.

Infused by Norman energy, Norman spirit of adventure and the Norman turn for organisation the Ukraine for many centuries defended the Eastern frontiers of Europe against the Mongols and Moslem invaders, while the French and Spaniards defended it against Saracens. To that terrible, yet glorious time belongs the well known beautiful "Song of Roland" in the West and not less beautiful "Song of Prince Igor", written in the old Ukrainian language by a Ukrainian knight in the East.

Just as the French, Germans and Italians were once united into a single Empire under Charlemagne, and later formed their own separate states,—so did the Ukrainians. In the twelfth century ties of a common Kiev dynasty between the Kiev state and the Volga-Russia state were broken. Striking differences existed between the Kiev and the Volga-Oka (later Moscow) states, not only in political, social and cultural aspects, but even in the racial one, for the Russians had mixed with the Mongol tribes and the Finns, the native population of their land. Hence the Ukraine by its culture and tradition was always the extreme East of the Occident, and not the extreme West of the Orient.

The Russian political aim through the ages was to enslave the Ukraine, to destroy completely the Ukrainian nation and so to enlarge the Russian Empire and become the only ruler in the East of Europe. The Ukrainians for ages resisted the Russian oppression. At the beginning of the eighteenth century the Russian Empire of Czar Peter the First was in a very critical position thanks to the activities of the united armies of Charles XII of Sweden and his ally the Hetman of the Ukraine Ivan Mazepa. In 1706 Czar Peter I, terrified by the march of Charles XII., was offering the whole of the Ukraine as a principality to the Duke of Marlborough as a reward for securing mediation with the King of Sweden. But it was not until the end of the century that Russia conquered the Ukraine and only then began to step forward as a great European power.

An officer of the French Army, chevalier de Beauplan, who visited the Ukraine in the seventeenth century says in his "Description de l'Ukraine" that the Ukrainians "are sagacious, valuing freedom immeasurably" and that "in war they are noted for their endurance and courage".

Such were the ancestors of the Ukrainians now in this country.

From 1917 to 1922 the Ukraine desperately fought the same struggle with the same enemy as Greece is fighting now. Yet the world at that time was silent, nobody even moved his finger to help

the Ukrainian nation in its desperate fight for freedom. But it was the Ukrainian resistance only that prevented red Russia joining with red Hungary of Bela Kun, as the Russian historian of that time, General Antonow Ovseyenko, admits in his book about the civil war in the Ukraine.

This fight led the fathers of Ukrainians, at present working in this country.

During the recent war the Ukrainians were the first to unfold the great movement of resistance against Hitler's aggression and to a great degree caused the defeat of his armies. It was because of their resistance, their disagreement with Hitler's "new Europe", their brave and gallant struggle against overwhelming power that hundreds of thousands of them were taken to German forced labour and concentration camps.

These are the Ukrainians helping in Britain now.

The Ukraine fights still. Only recently three powers, the USSR, Poland and Czechoslovakia concluded a military agreement to annihilate with their forces the fighting arm of the Ukrainian nation—the Ukrainian Insurgent Army.

The Ukraine fights on, for the Ukrainians, although they did not read Burke, know, as well as he did, that a great nation and as rich a country as the Ukraine "is too much dreaded to find safety in humiliation" and that "consideration is a thing not to be begged". Besides they believe that there would be no real peace or freedom in the world till their own country is free and independent among free and fully independent nations of the world.

LET'S GET TOGETHER!

The recent war brought us disasters of many kinds, but it also brought us one thing which may be considered good: it brought us into contact with people of different nationalities, some of whom we never gave a thought to before the war.

For instance how many of us, English people, heard of the Ukraine and its people? While now there are thousands of Ukrainians in this country, many of them during the war served under the British Command in the Services and others have recently arrived here under the British Government Scheme as European Volunteer Workers.

It is obvious that meeting these people or being associated with them in one way or another, our interest in them grows. Personally I am very interested in these people, although up to a year or two ago I knew nothing of the Ukraine or the Ukrainians. But now, as many others I have become the wife of a Ukrainian. Since being married I have, through my husband, come into contact with many Ukrainians and learned much about them. I also found them very pleasant people to associate with.

I feel certain that there are many more people like myself who have within recent years got to know these people very well. Not only their wives but as close friends, employers etc. It is impossible for all the British wives and associates of Ukrainians to get to know each other personally, on the other hand being associated with these people it might be of common benefit and interest that we heard some more of each other.

This is the only Ukrainian newspaper of this kind in Great Britain and through it we may all get to know about each other and our lives with Ukrainians. Letters and articles from British persons are very welcome to be published each week. Some of us may have little problems that could be solved amongst us and others may have some very useful suggestions to make.

Although we all may be miles apart, these letters and articles could bring us closer together and might help us all a great deal.

D.E.P.

ВІСТІ З СВІТУ

РОСІЯ та її балканські сателіти мають замір зірвати дипломатичні зносини з Грецією. Правдоподібно це був би вступний крок до утворення з агентів Комінтерну емігрантського „демократичного“ грецького „уряду“. Як видно, Росія не задовольниться лінивим розподілом світа на „сфери впливу“. Російська агресія триває далі.

ЗБРОЇНІ сутички між арабами й жидами в Палестині множаться. виглядає, що араби, яких є дві третини палестинського населення рішили активно виступити проти сіоністичного терору.

В КРАКОВІ відбувається великий політичний процес проти діячів польської підпілля. В часі процесу більшовицький прокуратор старався доставити фактисно співпраці польської підпілля організації „ВІН“ з УПА в Армію

КАБІНЕТ міністрів Вел. Британії виробив ряд заходів, якими думас дати собі раду з економічною кризою. Має бути піднесена продукція країни та її експорт, дуже скорочений імпорт, збільшене число годин праці і т. п. Кабінет ждає від парламента нових повноважень, що стрічається з сильним сиротним опозиції.

З'єднані Держави Півн. Америки, здається, не на жарт хочуть скінчити з провокаціями балканських сателітів Москви супроти Греції. Г. Джонсон, відіоручник ЗДНА при Раді Безпекки ООН, заявив, що ЗДНА розгляне акцію проти Альбанії, Болгарії й Югославії, які чинно підтримують грецькі комуністичні заворушення, щоб знищити незалежність Греції і заснувати в ній тоталітарний комуністичний режим. Америка готова присутити до всякої акції ООН, якої метою було б заведення мира і спокою на Балканах і в Греції.

ГРЕЦІЯ посилав свої „С. О. С.“ до Америки. Грецький уряд твердо переконаний, що йому доводиться нести війну з ніякими революціонерами, лише з регулярними відділами армії, заостреної в усіх потрібних, вимуштрованої, рекрутованої — і перебраної за постанців — на території сусідніх держав, Болгарії, Югославії і Альбанії, під загальним керівництвом Кремля. Цей останній фаворизує всіма способами янайтісніший зв'язок між балканськими державами під своїм

проводом. І так недавно болгарський прем'єр, був. шеф „Комінтерну“, Дмитров, заявив про новий договір з Титом, який практично усуне існуючі границі між обома країнами. Метою договору є спільна оборона проти „фашистських монархістів в Греції“. Ця політика двох балканських диктаторчуків дуже нагадує політику того створіння, яке — в українським прислів'ю „міх дре, і самаж кричить“

ВІСТІ З УКРАЇНИ

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЦЕРКВИ

В Польщі розпочалася нова дика пагінка на українців й греко-католицьку Церкву. В останньому часі польська поліція уряду безпечно облягала дім гр. каг. парохіяльного уряду в Кракові, де жив о. Граб. Заарештовано около 60 осіб, всіх тих, які приходили там в парохіяльних потребах.

СПІЗНЕНІ ЖИВИ В УКРАЇНІ

Московська газета „Правда“ стверджує, що в багатьох областях України живих були дуже спізнені й тому звів збінока в призначеному речинці не міг відбутися. „Правда“ обвинувачує українських колгоспників й закликає Центральний комітет комуністичної партії та уряд України припинювати, щоб колгоспники виконали на ділі те, що приобіцяли Сталінові, що до хлібоздачі. Відомо, як це українські селяни добровільно обіцяли та як Хрущов і Каганович „припинюють“ виконання пляну.

БО І УПА

Європейська преса приносить нові вісті про боротьбу УПА з червоними поляками. Швайцарська газета „Ці Таг“, пише, що широкі простори східної Польщі є цілковито замкнені для цивільної комунікації. Спеціальні відділи польської поліції й війська ведуть операції проти УПА. Українці держаться добре та польська влада чинить, зможне силою зламати їх опір, на що вони числять вже три роки. Ці вістки підтверджує й французька газета „Камбо“, — й пише про активність УПА в південно східній Польщі й сусідніх районах України.

У Видавництві ОСНОВА

можна набути такі книжки:
Всеволод Листвич: Галя. оповідання про боротьбу УПА
Стор. 50, ціна 1 шилінг й 9 пенсів
О. Данський: Хочу жити, образки з німецьких конц. таборів,
Стор. 163 ціна 5 шилінгів
А. Чайковський: За сестрою. Історичне оповідання
Стор. 68 ціна 2 шилінги й 6 пенсів
Іван Франко: Коли ще звірі гонорили Народні байки. Стор. 64, ціна 2 шилінги
На поштову пересилку належить долучити 3 пенси за кожну книжку.

Відвидавам дається опуст.

ОСОБИСТЕ

Друже Віятик, з нетерпеливістю дружи Галендорфу чекають на вістку від Тебе.

Листи до відібрання в редакції: Александер Хотипецький, Пані Хотипецька.

Із сумом повідомляємо українське громадянство про смерть бл. пам.

ІРЕНИ ЗБУДОВСЬКОЇ

яка померла дня 4. серпня 1947 в Брікбарс Фарм в Англії проживши 26 літ.

Похорон відбувся дня 7. серпня 1947 на місцевому цвинтарі.

B. I. П.

ДРУЗІ

ПРАЦЮ, як домашня прислуга при англійських родинах знайдуть 3 українці. Зголошуватись до адм. „У. Клич“

Самітний українець ремісник бажас пізнати світому молоду дівчину, зможіт українко, що приїхали з Німеччини. Зголошення посилати до адм. „У. К.“ під „Ярополк“.

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ“

Тижневик українців у Вел. Британії
Редагус: Колегія. Видас: Видавництво ОСНОВА.
Умови середплата: Па р і к — 1 фунт й 2 шилінги;
на пів року — — 11 шилінгів,
на три місяці — — 6 шилінгів,
Подрушное число — 6 пенсів.
Ціни оголошень: 1 рядок на одну шпальту 1 фунт й 10 шилінгів.
Дрібні оголошення — 3 пенси за слово.
Адреса редакції та адміністрації: OSNOVA PUBLISHING CO., LTD.,
3a, Frederick Mews, Kinnerton Street, London, S.W.1